

Нека да започнем с най-тривиалния, но въпреки това пиперлив въпрос, който се задава на всеки автор: Защо пишете? Какво е за вас литературата: призвание, работа, хоби ..?

Няма пиперлива тема, когато пишеш за удоволствие. Това е и моята причина да се захвана с перото. От малък много чета и в един момент реших аз да създам мой свят, мой герой, който да управлявам така, както ми се иска на мен, на когото да се случват приключения, да побеждава или да умира. Едно от най-върховните удоволст-

вия изобщо е да ти хрумне „гениална“ идея по средата на нощта. А когато завърша разказа си, усещам разтоварване, като освобождаване на електрически заряд. Надявам се, че и публиката усеща емоционалните частици, които залагам в повечето си произведения. А какво по-хубаво от това удоволствието от писането да ти стане хоби. Това е пълно щастие! А работа – не, благодаря. Ако някога ми стане работа, ще се затворя в санаториум и ще слушам до безкрай „Let the bodies hit the floor“.

Работя, като...

Повече от десет години работя в сферата на туризма. В работата ми също има съзидателен момент. Избиране на програма, прочитане на информацията за обектите, изготвяне на маршрут, писане на

Бори се за това, в което вярваш, прави това, което ти носи удоволствие и живееш живота си пълноценно!

Хората, които плачат се предават, приемат несправедливостта, болката, тъгата и продължават напред. Разликата е една мокра кърпичка.

същинската програма, която клиентът ще прочете и ще си каже: „Ето, точно това искам да видя!“.

За последно плаках, защото...

Не си позволявам този лукс. Хората, които плачат се предават, приемат несправедливостта, болката, тъгата и продължават напред. Разликата е една мокра кърпичка. Плачът разтоварва нагнетеното напрежение в организма. Изплачеш си болката и вече гледаш с по-чист поглед на света. Но това облекчение е измамно, защото света е непроменен. За последно стисках очи, когато слушах историята на полицай, който се е самоубил пред очите на жена си и тригодишната си дъщеря, която още пита кога татко ѝ ще се върне.

Ще променя малото си, защото...

Ще променя едно нещо само. Бих се престрашил да покажа разказите си поне десет години по-рано.

Ако имах двойник...

Щях да го пращам понякога на работа вместо мен, за да имам повече време за писане или за семейство-

то.

Не ми стига смелост за...

Да довърша романа, който съм започнал. Все ми се струва, че трябва да е по-многопластов, че нещо му куца. Но и това ще стане.

Никога няма да опитам...

Честно казано, не знам. Факт е, че неща, които преди съм си мислел, че няма да направя или няма да ми се случат, след години ме връхлитат. Затова няма да се заричам. Единственото нещо, което няма да опитам, е да предам верен приятел. Приятелите са най-важното нещо, подкрепата, вярата, душата на човек!

Моята рецепта за успех е...

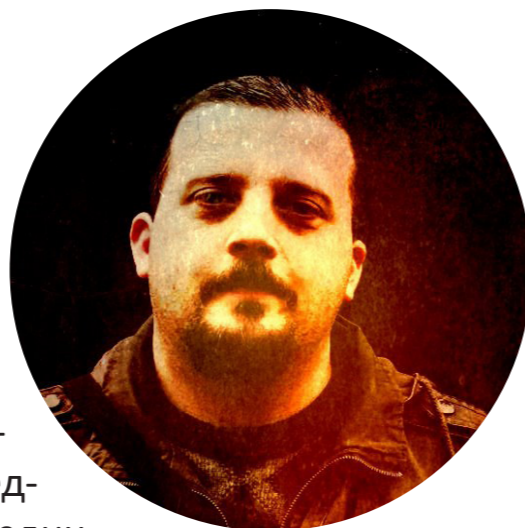
Успех? Какво е това? Нека каже някой, който смята, че е успешен.

На кой въпрос искате да отговорите, но никога не ви го задават?

Има ли живот след смъртта? :)

Критиката по мой адрес я...

Приемам или отхвърлям. Много зависи как е построена и как е изказана. Защото границата между критика и долнопробен „хейт“ е тънка

като косъм от брадата на вещица. С радост чета и обмислям критика и предложения, когато са изказани с мисъл за това да се подобри някой разказ или за пропуск, който съм направил. Но изказване от типа „яко тъп разказ, не го разбрах“ как да го приема? Това, че Той не го е разбрал, не е Мой проблем.

Най-добрият и ценен съвет е...

Бори се за това, в което вярваш, прави това, което ти носи удоволствие и живееш живота си пълноценно!

Звездната болест заразна ли е?

О, какъв въпрос. Би трябвало да се зададе на други лица. Тези, които са по медиите, по разните там Големи, Важни Братя, общности, които се изявяват като апостоли на литературата, блогъри, които раздават меродавни мнения.

Хора, които са „на всяка манджа мерудия“, които се тупат в гърдите и казват „аз толкова много съм направил за еди-какви-си“, „аз

съм най-... еди-какви-си“. Но е лесно да се заразиш предполагам. В един момент си никой, дадат те в едно тв предаване, вземат ти едно интервю или излезе статия за теб и почваш да си мислиш, че си някой. Ами не е така. Единици са хората, които наистина са звезди в своята област. А другите са просто болни от звездомания. А тя е неизлечима. В този ред на мисли, не мисля, че за мен има опасност! Аз съм здраво стъпил на земята, а мислите ми се реят в измислените фантастични светове или хорър вселени.

Кои са Вашите критерии за добра литература? Какви характеристики трябва да притежава един литературен текст, за да го определите като такъв?

Аз имам един критерий – историята да ме хване и да ме кара

да прелиствам бързо-бързо страниците. Това е най-важното. Дали текстът ще е бъркан от описания или ще е в телеграфен стил, най-важна е историята, която ще представи. Хване ли ме за гушата, натъжи ли ме, разсмее ли ме, трогне ли ме, въодушеви ли ме – това е добра литература!

Съвременник или класик...

И двете. Има време и настроение както за съвременна литература, така и за класическа. Последната трябва да положи основите за формиране на вкуса на индивида, защото честно казано в съвременното прекаленото много канали за информация сякаш дезинформират хората. Е-книги, разкази промушени в социални мрежи, сайтове, подлистници, списания .... човек се губи в тях, пренасища се и обръгва. Трудно е да усети литературата, да ѝ се отдели нужното време и внимание, да се слее с нея и да я преживее.

Пълна наслада от четенето е, когато на спокойствие отвориш книгата, не мислиш за нищо, а се вмъкваш в нея и я оставиш да се разлее във вените и артериите ти; да те изпълни и да замъгли съзнанието ти, така че когато я приключиш и затвориш, реалния свят да ти се вижда една неуспешно направена на Правец 8 виртуална реалност.

Сега или утре...

Сега. Утре ме няма.

Бързо или утвърдително...

Бавно и спокойно, но днес.

Какво е България?

България е Родината, за която всички трябва да милеем, да даваме най-доброто от нас.

Четете ли е-книги?

Не, но причината е в това, че не обичам технологията да навлиза във всички нива на живота ми. Отделно ми харесва да гледам подредени книги в библиотеката си.

Продължете изречението Е-същност е... Съвременен сабат за млади (не във времевия смисъл на думата, а в духовния), търсеци, културни и отворени към света хора!